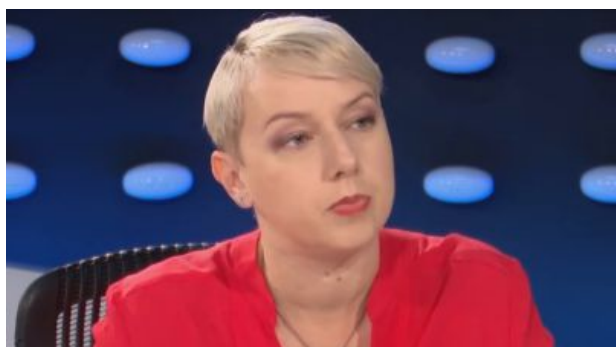
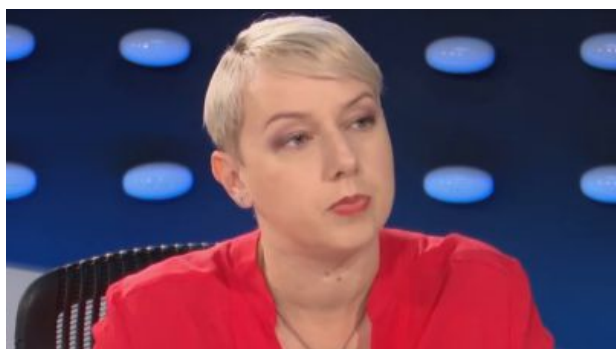

DANA GIRBOVAN II SPULBERA PE PUCISTI – Sefa UNJR se revolta fata de boicotul celor 7 membri CSM pentru blocarea validarii Adinei Florea la sefia SIJ: „Ei nu sunt de acord cu o lege in vigoare... Rasucirea la spate a mainii Guvernului e periculoasa. Rastoarna echilibrul puterilor in stat. Pretindem celorlalte puteri sa nu faca presiuni si sa ne respecte independenta. Sa dam dovada de acelasi respect... Nu poate o minoritate printr-o actiune de forta sa blocheze aplicarea legii de majoritate”

Scris de Valentin BUSUIOC

Cei patru procurori si trei judecatori care au boicotat plenul CSM de luni, 24 iunie 2019 (pentru a bloca validarea noii sefe a SIJ), ar face bine sa arate acelasi respect fata de zona politicului pe care ei insisi il pretind de la Parlament si de la Guvern. Altminteri, actiunea celor sapte pucisti pentru blocarea validarii **Adinei Florea (foto 3)** la conducerea Sectiei pentru Investigarea Infractiunilor din Justitie (click [aici](#) si [aici](#) pentru a citi) nu reprezinta altceva decat **„o rasucire la spate a mainii Guvernului, care este foarte periculoasa, pentru ca rastoarna echilibrul puterilor in stat”**. Ideea a fost exprimata marti, 25 iunie 2019, de catre **presedinta UNJR Dana Girbovan (foto 1)**, intr-un interviu acordat jurnalistului Marius Tuca pentru [Mediafax](#).

Cei patru procurori si trei judecatori care au boicotat plenul CSM de luni, 24 iunie 2019 (pentru a bloca validarea noii sefe a SIJ), ar face bine sa arate acelasi respect fata de zona politicului pe care ei insisi il pretind de la Parlament si de la Guvern. Altminteri, actiunea celor sapte pucisti pentru blocarea validarii **Adinei Florea (foto 3)** la conducerea Sectiei pentru Investigarea Infractiunilor din Justitie (click [aici](#) si [aici](#) pentru a citi) nu reprezinta altceva decat **„o rasucire la spate a mainii Guvernului, care este foarte periculoasa, pentru ca rastoarna echilibrul puterilor in stat”**. Ideea a fost exprimata marti, 25 iunie 2019, de catre **presedinta UNJR Dana Girbovan (foto 1)**, intr-un interviu acordat jurnalistului Marius Tuca pentru [Mediafax](#).

In acelasi context, Dana Girbovan a contrazis argumentele pucistilor, potrivit carora Adina Florea ar fi fost propulsata politic la conducerea sectiei speciale, pentru simplul fapt ca aceeasi procuratoare fusese propusa pentru sefia DNA de catre fostul ministru al Justitiei Tudorel Toader. Astfel, Girbovan a argumentat atat ca membrii SIJ sunt numiti exclusiv de catre Consiliul Superior al Magistraturii, cat si ca, prin contrast, fostul Serviciu de combatere

a coruptiei in justitie functiona in cadrul Directiei Nationale Anticoruptie, parchet al carui procuror-sef era numit doar in urma unor trocuri politice.

De altfel, Dana Girbovan a afirmat ca, spre deosebire de vechea sectie a DNA, SIIJ are o activitate transparenta, fiind obligata sa-si prezinte anual activitatea in fata CSM – fapt ce elimina riscul abuzurilor, precum cele comise de catre sectia DNA condusa multa vreme de Florentina Mirica, sectie care a deschis numeroase dosare din oficiu impotriva unor magistrati, pur si simplu sub pretextul solutiilor adoptate de catre acestia in dosarele pe care le instrumentau.

Tot in legatura cu SIIJ, Girbovan a accentuat ideea ca aceasta sectie le ofera garantii in plus de independenta atat judecatorilor, cat si procurorilor, infiintarea ei fiind ceruta chiar de catre majoritatea breslei magistratilor.

Presedinta Uniunii Nationale a Judecatorilor din Romania a demontat si argumentele pucistilor bazate pe rapoartele GRECO, judecatoarea de la Curtea de Apel Cluj subliniind ca aceste rapoarte sse sustin strict pe propaganda nefondata a taberei #rezist din instante si parchete, punctele de vedere ale asociatiilor profesionale reprezentative (ca AMR, UNJR si APR) nefiind incluse in respectivele rapoarte GRECO.

La fel s-a intamplat cu rapoartele MCV, reprezentantii Comisiei Europene prefacandu-se ca nu vad abuzurile din sistemul judiciar (in special imixtiunea serviciilor secrete) atunci cand aceste aspecte le-au fost semnalate de catre asociatiile profesionale reprezentative, a mentionat magistratul de la CA Cluj.

Tot in legatura cu serviciile secrete, Dana Girbovan si-a reluat pledoaria pentru desecretizarea anexelor la raportul Inspectiei Judiciare referitor la Protocolul SRI-PICCJ din 2009 si a denuntat mentalitatea unor persoane (printre care inclusiv **directorul SRI Eduard Hellvig – foto 2**) potrivit careia judecatorii servesc statul, iar nu cetateanul.

In legatura cu acelasi subiect, presedinta UNJR a criticat si Parlamentul, care nu a fost in stare sa exercite un control corespunzator asupra activitatii Serviciului Roman de Informatii – fapt confirmat de catre insasi Curtea Constitutionala a Romaniei, in Decizia nr. 26/2019 privind neconstitutionalitatea protocoalelor din 2009 si 2016 ([click aici pentru a citi](#); vezi paragraful 202 din decizie).

Redam cele mai importante declaratii ale judecatoarei Dana Girbovan:

Despre abuzurile din justitie

„Am urmarit atenta de-a lungul timpului cum au fost relatate toate problemele reale ale justitiei, incepand cu protocoalele secrete, cu modul in care acestea au influentat dreptul la un proces echitabil, chiar cu abuzurile procurorilor in anumite cazuri care au fost documentate si sustinute de hotarari judecatoresti in care erau descrise acestea. Si in numele apararii independentei justitiei si al imaginii justitiei si al increderii in justitie, toate aceste lucruri au fost fie bagatelizate, fie ascunse. Am fost chiar atacati ca noi atacam independenta justitiei, pentru ca vorbim de astfel de lucruri si aducem atingere luptei impotriva coruptiei.

Or, noi am spus de fiecare data: nu exista niciun fel de scop care sa justifice in justitie incalcarea legii. Absolut niciunul! Pentru ca in Romania s-a si vazut: incalcarea legii si folosirea unor astfel de metode au dus tocmai la distrugerea scopului si – mai grav – la incalcarea independentei justitiei in esenta sa.

Acoperind un abuz, refuzand sa-l cercetam, facem foarte rau sistemului pe care credem ca-l aparam si cetatenilor acestui stat. (...)

Am si trimis de-a lungul timpului inclusiv o scrisoare ambasadorului american, care a avut mai multe iesiri in apararea (spunea Excelenta Sa) independentei justitiei, in care i-am reamintit ce spunea presedintele american JFK (n.r. John Fitzgerald Kennedy) ca nu exista o administratie sanatoasa care sa fie lipsita de critica. Si indemnna pe toata lumea sa critice guvernul, administratia, puterile, pentru ca este un lucru sanatos: obliga sistemul sa se autoexamineze, sa verifice criticile si acolo unde este cazul sa le corecteze in starea incipienta, nu cand au ajuns problemele la nivel de sistem si trebuie sa alegi intre a darama sistemul si a reconstrui altul. Nu este admisibil sa lasam lucrurile sa derapeze intr-o masura atat de grava. (...)"

Despre protocoale si SRI

„Este o intrebare la care m-am gandit si eu foarte mult: cum este posibil – pentru numele lui Dumnezeu! – ca intr-un stat al Uniunii Europene, in care clamam statul de drept si valorile europene (ce pun pret pe cetatean si pe valorile sale fundamentale), sa permitem unui serviciu de informatii, unui serviciu militarizat (ce prin definitie actioneaza in secret pentru a colecta informatii) sa incheie pacte secrete, protocoale secrete cu Inalta Curte de Casatie si Justitie, cu Inpectia Judiciara, cu Consiliul Superior al Magistraturii si cu Parchetul General? Practic, sa penetreze intreg sistemul de justitie. De ce nu a iesit lumea in strada sa se revolte? De ce nu am facut toti greva sa ne revoltam? Cum se poate asa ceva, sa mai ai tupeul sa vorbești despre independenta justitiei cand tu, organism care trebuia sa aperi independenta justitiei (Inalta Curte, Inpectia), ati stiut si ati incheiat astfel de protocoale? Si de ce?”

Si mi-am dat seama ca noi avem o problema de mentalitate nu numai la nivel institutional, ci la nivel de cetatean: nu am reusit dupa 30 de ani sa ne rupem de greaua mostenire comunista, de apucaturile de atunci, de relatia dintre stat si cetatean, pentru a ajunge acum sa traim cu adevarat in democratie, sa ne simțim liberi, sa simțim ca fiecare dintre noi poate lua la rost statul si institutiile pentru ce fac, si nu invers. (...)

Si daca va uitati peste timp: in momentul in care fosta Securitate s-a spart si s-a imprastiat in mai multe servicii de informatii, unul dintre ele a fost Serviciul Intern Operativ (a ramas la Justitie), care s-a transformat apoi in SIPA, in DGPA. Dupa ce a fost desfiintata, s-a dat in CSAT o hotarare (n.r. 17/2005) prin care coruptia a devenit amenintare la adresa securitatii nationale, pe baza careia s-au dat ulterior

protocoalele amintite. Deci, practic, avem o continuitate din trecut a influentei care s-a perpetuat in justitie.

Apoi, peste 3.000 de mandate pe securitate nationala intr-un an. Vorbim strict de statistica si de jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului. Intr-un caz impotriva Moldovei, CEDO a spus ca in masura in care judecatorii aproba intr-un procent foarte ridicat (era 97% acolo) cererile de interceptare inseamna ca nu-si indeplinesc rolul de control jurisdictional. Si (n.r. judecatorii CEDO) au constatat ca este incalcat dreptul la viata privata. Or, la nivelul Inaltei Curti, pe mandate de siguranta nationala, s-au admis (n.r. cererile parchetelor) in proportie de 100% - mai putin intr-un an, unde a fost respinsa o cerere de mandat. Daca le punem in oglinda pe cele doua, concluzia este cat se poate de clara. (...)

Ce legatura este intre securitatea nationala si rolul Inspectiei Judiciare? Inspectia Judiciara are rolul de a verifica si de a cerceta un judecator sau un procuror daca a savarsit abateri disciplinare: nu si-au redactat in termen hotararile, au avut manifestari care au adus atingere imaginii justitiei, nu au respectat ordinele de serviciu etc. Dar care e legatura cu securitatea nationala? Or fi judecatorii teroristi, or submina statul prin faptul ca nu-si motiveaza in termen o hotarare? Este grotesc si absurd! (...)

Incercam sa aflam care este fundamentul acestor protocoale, care nu au aparut din neant. La preambulul acestor protocoale, se vorbeste despre o serie de hotarari ale CSAT, printre care este acea celebra Hotarare 17/2005, prin care coruptia a devenit amenintare la adresa securitatii nationale si care a devenit fundamentul pentru celelalte protocoale. Noi am cerut din 2015 acea hotarare a CSAT. Este o hotarare pe rolul instantei, pentru ca am cerut instantei sa oblige CSAT-ul sa ne-o comunice. Aceasta hotarare nu este secretizata, dar se refuza publicarea sa. (...)

In Romania a fost facuta aceasta Autoritate Nationala de Interceptare – care este in cadrul SRI – nu printr-o lege, ci printr-o hotarare-secret de stat a CSAT-ului. Cei care au interceptat si pot sa intercepteze cetatenii romani sunt o autoritate care nu se afla sub niciun fel de control (civil sau jurisdictional). Este o autoritate care nu are lege. (...) Este esential ca acest lucru (n.r. reglementarea Autoritatii Nationale pentru Interceptarea Comunicatiilor) sa fie facut prin lege, ca sa stie fiecare cetatean: cate mandate de interceptare s-au dat; cum au fost puse in executare; cand s-a interceptat si in afara mandatelor respective; ca se distruge interceptarile in conditiile prevazute de lege; ca cetatenii interceptati au fost informati in termenul si conditiile prevazute de lege samd. Este o masura extrem de intrusiva in viata cetatenilor.

Au fost zeci de mii de mandate, pentru ca nu puneau in executare doar mandatele pe siguranta nationala, ci si pe celelalte. Deci inainte de toate, trebuie sa avem legi care sa reglementeze acest lucru. Am ajuns ca prin Ordonanta 6 (n.r. din 2016) sa se vorbeasca despre aceasta autoritate nationala, a fost cumva scoasa la lumina si trecuta intr-un act normativ, insa in continuare ea nu are un fundament intr-o lege. (...)

Legile se schimba, oamenii se schimba, dar mentalitatile institutionale, daca nu sunt rupte la un anumit punct, nu se schimba si se transmit generatiilor ce urmeaza. (...) Mi-a atras atentia la data respectiva sintagma folosita (n.r. de directorul SRI Eduard Hellvig), ca [judecatorii] sunt 'servitori ai statului roman'. Daca ar fi servitori ai statului roman, cetateanul n-ar mai avea nicio sansa in fata instantei de judecata, pentru ca [aceasta] ar servi statul, nu ar asigura un proces echitabil si egalitate de arme. (...)

Acum readucandu-se in prim-plan rolul jucat de justitie in perioada comunista (care este o nebuloasa, din nefericire, si un motiv pentru care societatea romaneasca nu se vindeca), am zis sa caut juramantul magistratilor in

perioada dinainte de 1989. Inainte de '89, judecatorii si procurorii jurau sa serveasca Republica Socialista Romania, partidul samd; nicidecum drepturile si libertatile fundamentale. In '92, cand s-a modificat legea, a ramas intr-o prima etapa ca judecatorii servesc statul roman, dar era pusa sintagma: 'apara drepturile si libertatile fundamentale ale omului'. Or, in 2004, a fost scoasa cu totul aceasta reminiscenta comunista, iar juramentul pe care il depunem in profesie este de a apara drepturile si libertatile fundamentale ale fiecarui cetatean. Insa din pacate, chiar daca in legi vezi acest traseu si o rupere de trecut, iata ca aceste explicatii (n.r. precum cele ale lui Hellvig) e posibil sa nu fie facute cu rea-credinta sau cu un inteles ascuns, dar releva exact aceasta perpetuare a mentalitatilor care nicidecum nu sunt specifice unui stat democratic. (...)

Inaintea celui din 2009 au fost si alte protocoale. Si au fost protocoale incheiate nu doar de SRI, ci si de celelalte servicii de informatii. Si ar trebui atunci – daca intr-adevar ar vrea sa se schimbe institutiile – sa faca publice toate protocoalele, ca sa vedem si noi care a fost istoria si cum s-a dezvoltat justitia dupa comunism. Dar suntem in momentul in care nu doar ca aceste protocoale si actele de denuntare nu au fost desecretizate; nici hotararile CSAT care au stat la baza lor nu au fost desecretizate, desi exista hotararea CCR care spune acest lucru.

Anexele la raportul Inspectiei Judiciare care constata exact in ce a constat aceasta colaborare sunt in continuare secretizate. Este de Kafka, pur si simplu, ce se intampla. Adica ai deja o decizie a Curtii Constitutionale care ti-a constatat un conflict intre puterile statului, vrei sa afli ce s-a intamplat, cum au fost afectate, iar concretetea aplicarii acestui protocol – denuntat si deja public – este in continuare secreta. (...) Daca protocoalele respective nu au fost nocive (ca se sustine lucrul acesta), de ce sunt secrete actele intocmite in baza lor? Ce ascund? Nu ascund nimic – scoateti-le la iveala! Pentru ca este dreptul fiecarui cetatean sa stie ce s-a intamplat acolo. Nu face bine sa mergem inainte cu astfel de suspiciuni, care s-au dovedit cat se poate de intemeiate. In 2015, cand vorbea generalul [SRI Dumitru] Dumbrava despre campul tactic, nu ne imaginam ca exista nici macar Protocolul din 2009; daramite alte protocoale, despre care am vorbit acum, si cat de extins este acest camp tactic! (...)

Ca s-au declassificat aceste protocoale este un lucru bun. Dar daca s-au declassificat doar pentru a crea o supapa (in speranta ca in acest mod se va stinge subiectul) este nu doar un lucru nedemn, ci si inutil, pentru ca nu ne vom opri la aceste protocoale. (...)

Foarte multi judecatori se vad neputinciosi in fata acestui tavalug. (...) Am resimtit dintotdeauna presiunea pe care politicul o pune pe justitie. In acelasi timp, exista exact problema serviciilor – dusmani insidiosi, mai tacuti si poate mai periculosi, chiar din interiorul sistemului de justitie. (...) Curtea Constitutionala, in decizia privind conflictul constitutional, a constatat ca Parlamentul este deopotriiva vinovat de situatia creata, pentru ca are obligatia constitutională de a exercita un control civil asupra serviciilor de informatii, de a verifica daca acestea isi desfasoara activitatea in limitele legii. Si a esuat in a face acest lucru, la fel cum a esuat si justitia. Si asta este problema in sine foarte mare a democratiei romanesti: cand ai niste servicii de informatii cu foarte mari puteri, cu bugete exorbitante, lipsite de orice control. (...)

Se vede cu ochiul liber modalitatea, consecintele cu privire la controlul pe care l-au facut: daca cititi rapoartele SRI, toate se incheie triumfator, cu 'modalitatea conforma cu legile in care SRI si-a exercitat activitatea'. Nu m-a interesat foarte mult timp activitatea SRI – mi se parea ceva cu totul extern activitatii pe care eu o iau. Dupa aceste declaratii cu privire la campul tactic si celelalte dezvaluiri, am avut si eu curiozitatea sa citesc rapoartele SRI, in care se vorbeste intr-adevar despre echipele comune mixte si despre cum mergeau ofiterii SRI sa discute cu procurorii si chiar sa-i indrume cu privire la interpretarile pe care ar trebui sa le dea noilor prevederi din Codul de procedura penala. Sunt scrise in rapoartele votate de catre Parlament – asta apropo de presiunile politicului”.

Despre SIJ

„Am vazut in ultimele zile din nou o campanie agresiva impotriva noii Sectii pentru investigarea infractiunilor din justitie. Ideea acestei sectii (si faptul ca ea a fost sustinuta si de UNJR, si de AMR si de multi alti colegi care nu sunt atat de vocali) n-a aparut din neant. Ca nu vrem noi neaparat sa avem noi o sectie anume care sa cerceteze infractiunile, ci a fost o nevoie de a se da judecatorilor si procurorilor garantii suplimentare impotriva cercetarilor. Pentru ca s-a dovedit ca foarte usor astfel de cercetari – facute fara niciun fel de control, de garantie de independenta – pot sa devina mijloace de presiune impotriva judecatorilor.

Iar lucrurile au fost mult mai grave decat ne-am imaginat noi vreodata. Au fost judecatori trimisi in judecata pentru simplul motiv ca procurorii au considerat ca hotararea respectiva este nelegala sau netemeinica. Este recent publicata o hotarare a Inaltei Curti data in cazul doamnei judecator [Gabriela] Birsan, unde au fost 4 judecatori trimisi in judecata. Si acolo se arata in mod explicit ca a trimite un judecator in judecata pentru hotararea pronuntata este un atac la adresa independentei sale. Si asa este. Lucrurile acestea s-au intamplat si nu este singurul caz.

Or, rolul acesta de verificare a legalitatii vine tot din procuratura stalinista. Dar nici macar aceea nu trimitea in judecata judecatorii si-i cerceta penal pentru hotarari, ci Procurorul General putea sa atace cu recurs in anulare o hotarare judecatoreasca.

Motivul pentru care un judecator este independent este urmatorul: intre stat si cetatean, cine este mai puternic? In mod evident, statul. In masura in care tu ai cele doua parti in sala de judecata, rolul statului de drept este sa se asigure ca cele doua parti – aflate intr-o disproportie vadita de forte – in fata judecatorului sunt egale. Ceea ce inseamna ca niciuna din ele nu are un mijloc de presiune mai puternic asupra judecatorului. Or, daca judecatorii care judecau in special cauze de coruptie cu impact mediatic mare aveau temerea ca hotararea pe care o vor da ar putea atrage din partea DNA (unde se afla serviciul de ancheta a magistratilor in acea perioada), [ca DNA] ar putea sa-i deschida ulterior dosar penal judecatorului, aveai deja un mijloc de presiune in favoarea statului – si inca unul foarte puternic.

Si foarte grave, dar si foarte relevante in acest sens sunt discutiile dintre procurorii de la DNA Oradea care au aparut in spatiul public, in care acestia vorbeau despre cum sa faca dosare anumitor judecatori (si unii dintre ei chiar judecau cauze ale DNA-ului), pentru ca si celorlalti sa li se faca frica. Or, asa ceva este nu revoltator, ci inspaimantator (sa vezi o astfel de mentalitate) pentru dreptul fiecarui cetatean de a fi judecat in mod corect si echitabil. Despre cetateni este vorba. In final, judecatorii pot sa nu vrea sa dea hotararile in functie de lege si de constiinta, dar cel afectat este cetateanul si dreptul sau fundamental la un proces echitabil.

Daca o parte este nemultumita de o hotarare judecatoreasca, exercita impotriva acelei hotarari calea apelului, a recursului sau o cale extraordinara. Aceleasi cai le are si parchetul. Nu putem permite parchetului sa aiba in plus o cale pe care partea nu o are – respectiv sa spuna: 'hotararea este vadit netemeinica si nelegala, deci ai savarsit un abuz in serviciu si trimitem in judecata judecatorul respectiv'. Pentru ca atunci judecatorul nu va mai da nicio hotarare in baza legii si a constiintei sale, ci si a gandului cum ar vrea parchetul sa sune o hotarare.

Poate suna absurd si exagerat, dar astfel de situatii au existat. Am citit o ordonanta de clasare in care fusesera anchetati vreme de 3 sau 4 ani trei judecatori la nivel de curte de apel de catre un procuror care in final a ajuns la concluzia ca hotararea pronuntata de cei trei este legala si temeinica, motiv pentru care a dispus clasarea. Cum este admisibil asa ceva? Sunt procurorii instante mai supreme decat Curtea Suprema de Justitie, sa verifice legalitatea? Deci nu conduita judecatorului (ca a fost de rea-credinta sau abuziv, ori ca a fost acolo un act de coruptie), ci legalitatea hotararii in sine!

Si de aceea am insistat sa avem garantii suplimentare in lege. De aceea sectia nou-creata si atat de mult blamata este cu totul (tot ce inseamna numire, revocare din functie, verificarea activitatii) la Consiliul Superior al Magistraturii, unde marea majoritate a membrilor sunt alesi de catre judecatori si procurori, deci orice influenta asupra acestora este din start exclusa. (...)

Ideea (n.r. a infiintarii SIIJ) a venit de la Ministerul Justitiei, ca o noua directie. Noi (n.r. UNJR si AMR) am spus si atunci: exista cu adevarat probleme pe modalitatea in care au fost anchetati magistratii. Trebuie facute noi garantii suplimentare. Dar nu suntem de acord cu o noua directie in care procurorii sa fie numiti ca in DNA si DIICOT, pentru ca din start implica influenta factorului politic si nu este cazul. De aceea am spus: o directie este prea mult pentru numarul de cauze pe care ar trebui sa le gestioneze. Este necesara o sectie. Aceasta va fi condusa de un procuror numit de catre o comisie strict din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, pe o perioada de 3 ani. La fel: procurorii din cadrul sectiei trebuie sa aiba minim 18 ani vechime, grad de curte de apel, pentru ca ancheteaza judecatori de toate gradele de jurisdicție. Au nevoie de experienta profesionala dovedita. Mandatul este pe 3 ani. Anual trebuie prezentate rapoarte de activitate plenului [CSM], iar plenul poate revoca un procuror din cadrul acestei sectii daca isi exercita atributiile in mod necorespunzator. Deci o serie de garantii cumulate care sa evite ceea ce s-a intamplat in trecut, cand aveam dosare de care nici nu se stia.

Au fost dosare deschise din oficiu. Nici acum nu sunt foarte clare cifrele (n.r. privind dosarele deschise din oficiu impotriva unor judecatori), dar este important ca au fost peste 100 doar in doi ani deschise din oficiu. Adica nu ca a venit o plangere de la o parte nemultumita, care spune: 'Judecatorul a facut un abuz de incredere ca mi-a respins mie actiunea'. Aia trebuie clasata din start, pentru ca nu ai indicii pentru nicio infractiune.

In acele dosare (n.r. deschise din oficiu), nu stim cate au fost trimise in judecata, in cate dintre ele au fost condamnati judecatorii – ca sa vezi daca au avut o baza factuala solida in momentul in care au fost deschise. De asemenea, trebuie vazut cat timp au fost tinute deschise. S-a venit cu aceasta explicatie: foarte multe sunt plangeri nefondate de la cetateni. Asta nu explica de ce ai tine un astfel de dosar deschis 2, 3 sau 4 ani de zile. Ar trebui inchis imediat.

De aceea, tocmai pentru ca noi am aflat fragmentat toate aceste informatii (si probabil daca aceasta sectie nu era infiintata nici macar nu le aflam), am propus si in final a fost introdusa in lege aceasta obligatie a raportarii anuale a activitatii in sectie. Asta inseamna transparenta. (...)

Se cere desfiintarea sectiei pentru ca provoaca temere judecatorilor. Sa discutam concret: nu sunt suficiente garantiile? Erau mai mari garantiile din trecut? Unde este pana la urma problema? Pentru ca anchete vizavi de magistrati vor exista intotdeauna. Si e si firesc sa existe, pentru ca sunt si in randurile judecatorilor si au existat condamnari inclusiv pentru fapte de coruptie sau pentru alt tip de infractiuni. Dar este important ca aceste anchete sa se desfasoare cu imparțialitate si obiectivitate: nici sa protejam judecatorii, dar nici sa transformam astfel de dosare in mijloace de presiune impotriva acestora”.

Despre interceptari

„Asta este o ingrijorare a mea pe termen lung: aceasta desconsiderare a individului cu drepturile sale fundamentale. Dreptul la viata privata este ceea ce ma defineste pe mine si ma diferentiaza de ceilalti cetateni. Sunt ceea ce eu, Dana Girbovan, sunt. Altfel, ne transformam intr-o masa amorfa, in care statul are voie (si n-ar trebui sa ma deranjeze, pentru ca nu am nimic de ascuns) sa intre in toate cotloanele intimitatii si individualitatii mele.

Se modifica personalitatea unui individ care stie ca este interceptat si ascultat. Poate nu va imaginati ca un astfel de om care spune ca nu are nimic de ascuns doar sa se uite la viata lui ca la un film: sa vada interceptarile tuturor conversatiilor pe care le-a facut: cu copiii lui, cu sotia lui, cu prietenii lui, in momente de furie, de relaxare, de tristete samd... Este un argument nu doar total fals, dar este inspaimantator sa-l auzi de la oameni care au educatie, care declara ca cred in valorile europene, in care aceasta este cea mai importanta libertate individuala. Renuntand la libertatea ta, nu vei apara nici libertatile celorlalti. Ganditi-va cat de greu a fost sa le obtinem in 1989!”

Despre boicotul din CSM

„Cei 7 membri ai CSM arata, practic, ca ei nu sunt de acord cu o lege in vigoare, motiv pentru care nici nu o aplica. Si ca nu vor participa la sedintele plenului pana cand se va publica raportul GRECO. Este o rasucire la spate a mainii Guvernului, care este foarte periculoasa, pentru ca rastoarna echilibrul puterilor in stat. Noi pretindem celorlalte puteri sa nu faca presiuni asupra noastra si sa ne respecte independenta. Ar trebui sa dam dovada de acelasi respect si fata de celelalte autoritati si fata de rolul pe care-l are fiecare. Am vazut ca astazi (n.r. marti, 25 iunie 2019) cei doi membri ai societatii civile au venit cu un raspuns la acest comunicat.

[Putem iesi din aceasta situatie] prin indeplinirea de catre membrii CSM a obligatiilor legale pe care le au. Daca nu sunt de acord, se duc la plen si voteaza. Dar nu poate o minoritate, printr-o actiune de forta, sa blocheze aplicarea legii de catre majoritate si nici sa nu vina cu justificari de genul ca ei ar vorbi in numele majoritatii judecatorilor si ca acestia asa isi doresc. In primul rand, nu asta este esential acum, ci ca au o lege pe care trebuie sa o respecte. Este domnia legii. Va puteti imagina ce inseamna, venind de la cel mai inalt for din justitie, transmiterea unui astfel de mesaj: ca legea este obligatorie numai cand noi suntem de acord cu ea. Este foarte grav si foarte periculos pentru democratie si pentru statul de drept. Este vorba de blocarea, pur si simplu, a activitatii acestei sectii (n.r. SIIJ), dintr-o serie de motive care sunt de fapt lipsite de argumente concrete. Temeri ca [sectia speciala] ar putea constitui amenintari la adresa independentei justitiei, ca judecatorii se tem... Trebuie argumentat ce nu este in regula referitor la sectia respectiva.

Se face apel la raportul GRECO. Raportul GRECO repeta temerile din interior: am auzit ca..., surse au spus

ca..., exista temeri ca... Nu vorbim despre temeri si despre ce spune o parte si ce spune alta. Si mai ales nu reluam doar ce spune o parte, nu si ce spune si alta parte (am avut si noi, AMR si APR o opinie contrara, ce nu s-a regasit). Un raport trebuie sa fie obiectiv, argumentat, factual si tehnic.

Raportul Comisiei de la Venetia – de exemplu – este mai nuanțat. Este un ghid cu recomandari: sa intariti capacitatea operationala a sectiei, sa vedeti daca n-ar fi mai bine sa treceti la plen... Ei (n.r. cei de la GRECO) spun: inca nu am inteles care au fost motivele pentru care aceasta sectie a fost creata. Or, motivele sunt clare pentru cine vrea sa le vada. (...)

In ceea ce priveste raportul GRECO: printre altele, se pretinde aplicarea imediata si ad litteram a tuturor recomandarilor. Or, prin esenta, aceasta institutie vine, face evaluari, impune o serie de recomandari. Acum au fost publicate rapoartele de evaluare pe mai multe state. Nu este doar Romania cea care nu-si aplica imediat recomandarile. Cred ca aproape niciun stat nu o face. Sunt state care pe justitie au aplicat mai putin de jumătate (n.r. dintre recomandari). Si vorbesc de Portugalia sau de Spania. Fiecare stat are o anumita arhitectura. Sigur ca este important sa respecti recomandarile GRECO, dar trebuie sa o faci nu asa, fara niciun fel de discutie sau de discernamant. Si sa vezi daca recomandarea a fost sau nu corect facuta, daca a fost sau nu corect inteleasa de catre experti intreaga conjunctura, cauzalitate si consecinte pe care recomandarea le are. Si daca nu, sa iti asumi ca stat neimplementarea recomandarii respective si sa mergi s-o discuti mai departe. Nu inseamna ca o lege este abrogata in Romania sau automat schimbata in urma acestor recomandari. (...)

Am gasit un argument exprimat de unul dintre acesti membri ai CSM, care spunea: iata dovada ca sectia [speciala] este numita politic (desi este numita de catre o parte din membrii CSM-ului) – ca au fost numite persoane agreeate de catre politic. Ca Adina Florea ar fi fost si propusa la DNA de catre fostul ministru al Justitiei. Vorbim despre astfel de legaturi facute conjunctural sau despre faptul ca procurorul-sef al DNA – care avea in cadrul DNA un astfel de serviciu (n.r. de anchetare a magistratilor) – chiar era numit politic, in mod asumat. Si vii acum sa pretinzi ca in aceasta situatie ar fi mai mare influenta politica decat atunci cand este exercitata direct si evident? Impingem lucrurile intr-un absurd care nu face bine. Si eu sper sa existe la nivel de CSM o dezbatere (inclusiv cu asociatiile de magistrati, poate si cu societatea civila) despre aceste probleme – deschisa, onesta, argumentata si pe date, informatii si texte de lege; nu pe sloganuri si temeri personale”.

Despre raportul MCV

„Din pacate (si o spun cu toata responsabilitatea), **aceste evaluari au devenit extrem de subiective si de politizate.** Si va spun din perspectiva unui judecator care a participat ca membru sau ca lider al UNJR pana in 2016, cred, la toate intalnirile cu expertii care veneau in Romania pentru evaluarea sistemului judiciar in aceste rapoarte de tara. **Cand am inceput sa discutam despre probleme mai concrete si mai dificile, despre implicarea serviciilor in actul de justitie, despre abuzurile facute punctual de DNA in dosare privind inclusiv judecatorii si procurorii, despre justitia devenita represiva, in care justitia a devenit drept penal, dreptul penal a devenit anticoruptie si se pierdea ansamblul (tot ce inseamna justitie) si a fost pervertita cumva in acest mod, am ajuns pur si simplu sa nu mai avem niciun fel de dialog cu reprezentantii Comisiei Europene.**

Am adresat o scrisoare domnului Juncker (in calitatea sa de presedinte al Comisiei Europene), in care ne-am exprimat ingrijorarile vizavi de aceste protocoale – si la nivelul UNJR, si la nivelul MEDEL. Si ni s-a raspuns intr-un mod cinic: ca securitatea nationala nu face parte din domeniul de competenta al Comisiei

Europene. Pai, daca securitatea nationala se suprapune peste justitie si Comisia Europeana este interesata de justitie, nu poti sa vii cu un argument atat de facil, sa te derobezi de o raspundere ce iti revine. Aceasta este justitia pe care tu o supraveghezi in cadrul raportului de cooperare si verificare. Si cata vreme aceste probleme sunt evitate in mod sistematic, rezulta clar ca nu au, din pacate, un caracter obiectiv si ca MCV-ul s-a indepartat foarte tare de rolul pe care il avea initial.

Si problema nu este doar in Romania, ci si in Bulgaria: desi Bulgaria a avut un raport de tara foarte bun, judecatorii de acolo (am fost acolo imediat dupa asta) sunt la fel de nemultumiti, pentru ca se refuza de catre Bruxelles sa se discute despre problemele concrete pe care ei le au. Judecatorii din Bulgaria au amenintari serioase la adresa independentei lor si sunt ignorati pur si simplu de expertii de la Bruxelles.

Cred ca ar trebui sa avem o pozitie mult mai bine argumentata, sustinuta, ferma si constanta la nivel institutional. Pentru ca una este pozitia unei asociatii profesionale (care este, poate, contrazisa de pozitia altei asociatii profesionale) fata de o pozitie institutionala onesta, din partea Guvernului Romaniei. **Eu nu am inteles de ce in momentul in care raportul GRECO a fost publicat in prima varianta (ad hoc), Guvernul roman nu si-a publicat observatiile. Pentru ca avea acest drept procedural si atunci raportul era publicat in oglinda cu observatiile Guvernului si cei interesati puteau sa-si formeze propria opinie. Acest lucru, din pacate, nu s-a intamplat. Si atunci eu inteleg si perspectiva expertilor: noi v-am dat raportul nostru cu punctul de vedere, n-ati facut observatiile la el, inseamna cumva ca sunteti de acord cu el”.**